

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC025

Zaaknummer Beoordelings- en Adviescommissie 2010T091

datum uitspraak 14/05/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,
juridisch adviseur: mr. J.L.M. Dassen, advocaat te Amsterdam,

te voldoen door:

het Aartsbisdom te [plaats],
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 27 december 2011, tezamen met het advies van de Beoordelings- en Adviescommissie (hierna te noemen: BAC) d.d. 8 juni 2011 met zaaknummer 2010T091, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 6 juli 2011 waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 29 februari 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 15 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan de voorzitter van de Klachtencommissie aangaande het overgelegde bewijs. De voorzitter van de Klachtencommissie heeft hierop geantwoord bij brief van 10 april 2012.

1.3 Bij brief van 23 mei 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoekster aangaande de geleden vermogensschade. Mr. Dassen heeft daarop namens verzoekster geantwoord bij brief van 22 juni 2012. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 12 september 2012.

1.4 Bij brief van 18 oktober 2012 is mr. Dassen nogmaals in de gelegenheid gesteld de Compensatiecommissie te informeren over de aard en omvang van de vermogensschade, alsmede over het verband tussen deze schade en het seksueel misbruik, zo mogelijk voorzien van bewijsstukken. Mr. Dassen heeft bij brieven van 29 oktober en 21 november 2012 nadere informatie verstrekt, alsmede toezending van een psychiatrische rapportage aangekondigd. In reactie op de door mr. Dassen toegezonden brieven heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 26 november 2012 onder meer uitgelegd dat het verzoekster vrij stond een psychiatrische expertise te overleggen, maar dat deze slechts kon dienen ter onderbouwing van het causaal verband tussen vermogensschade en het seksueel misbruik, maar niet ter aanvulling van het bewijs van het misbruik, omdat dat enkel voorafgaand aan het indienen van een aanvraag tot compensatie kan worden geleverd op de wijze als vermeld in artikel 7 Compensatieregeling. Bij brief van 23 januari 2013 is tenslotte de door mr. Dassen aangekondigde rapportage van drs [naam], psychiater, ter griffie ontvangen. Verweerder is wederom in de gelegenheid gesteld te reageren, hetgeen bij brief van 14 februari 2013 is geschied.

1.5 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden zoals deze door de BAC in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de BAC gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Vanaf de eerste klas van de lagere school diende verzoekster te biechten bij pastoor [naam] (hierna te noemen: [naam]) die dorpspastoor was in [plaats]. Hij gaf tevens godsdienstonderwijs aan verzoekster. Toen verzoekster 9 of 10 jaar oud was (dat was in [jaartal]-[jaartal]) en zij zoals gebruikelijk ter biecht was gegaan bij [naam], gaf hij haar te verstaan dat zij bij hem in de pastorie of de sacristie diende te komen. Zij kreeg dan een taak te doen. [naam] werd dan handtastelijk. Hij benaderde haar dan altijd van achteren en betastte haar over haar hele lichaam, zonder haar aan te kijken. Hij trok haar op schoot en reed van achteren tegen haar aan. Verzoekster dissocieerde en bevroor. Dit misbruik heeft voortgeduurd tot haar twaalfde jaar en vond eens in de 3 tot 4 weken plaats.

Vast staat dat [naam] voordien op [datum] strafrechtelijk is veroordeeld tot een gevangenisstraf gelijk aan de tijd die hij in voorarrest had doorgebracht wegens opzettelijke ontuchtige en oneerbare handelingen met minderjarige meisjes. Ook staat vast dat een pastoor uit [plaats] reeds in juli 1956 zijn zorgen heeft geuit over de persoon [naam] en zijn omgang met kinderen.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 algemeen

Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoekster geleverd door overlegging van het schriftelijke advies van de Beoordelings- en Adviescommissie (BAC) van de vroegere Landelijke instelling Hulp en Recht, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster tegen [naam] met

zaaknummer 2010T091, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies. Vragen van de Compensatiecommissie over de aard van het seksueel misbruik zijn op basis van artikel 15 van de Compensatieregeling beantwoord in voornoemde brief van de voorzitter van de Klachtencommissie d.d. 10 april 2012.

3.2 Het seksueel misbruik in de onderhavige aanvraag -hoe ernstig ook- valt, anders dan mr. Dassen namens verzoekster betoogt in de brief van 22 juni 2012, naar het oordeel van de Compensatiecommissie niet aan te merken als een 'uitzonderlijk geval van misbruik' in de zin van categorie 5 van de Compensatieregeling. De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel op basis van de door haar gehanteerde criteria, zoals ook gepubliceerd op de website van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK Nederland.

Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag van financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en er geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval niet gesproken worden, hetgeen met zich brengt dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 3.

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 algemeen

De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoekster

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brieven van 23 mei en 18 oktober 2012 is namens verzoekster bij brieven van 22 juni, 29 oktober en 21 november 2012, aangevuld met een psychiatrische rapportage van drs. [naam], kinderpsychiater, d.d. 23 januari 2013 de vermogensschade van verzoekster nader onderbouwd. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoekster heeft ten gevolge van het misbruik ternauwernood haar opleiding kunnen afronden. Ze is in vele banen werkzaam geweest. Ze heeft veel gereisd en in spiritueel opzicht een zoekend leven geleid, waarin zij vele therapieën heeft gevolgd en drie episodes van 'burn out' heeft meegemaakt. Het in haar jeugd aangedaan misbruik heeft geleid tot onder andere

een posttraumatische stressstoornis en recidiverende depressieve periodes, aldus valt af te leiden uit de rapportage van drs. [naam], kinderpsychiater. Verzoekster heeft geleden aan het ten gevolge van het misbruik ontstane isolement en zij is in haar persoonlijk leven geconfronteerd geweest met diverse moeilijkheden, waaronder conflicten met autoriteiten. Verzoekster wijst nadrukkelijk op het feit dat verweerder op de hoogte was, althans moet zijn geweest, van het eerdere misbruik van minderjarigen door [naam].

De Compensatiecommissie begrijpt het standpunt van verzoekster aldus dat zij primair van oordeel is dat sprake is van 'uitzonderlijk misbruik' als bedoeld in artikel 5 sub 5 eerste zinsnede van de Compensatieregeling. Subsidiair stelt zij zich op het standpunt dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor zij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brieven van 12 september 2012 en 14 februari 2013 te kennen gegeven zich te onthouden van een inhoudelijk oordeel en zich te zullen refereren aan het advies van de Compensatiecommissie.

4.4 overwegingen compensatiecommissie vermogensschade en causaal verband

Aangezien naar het oordeel van de Compensatiecommissie het onderhavige misbruik niet als een 'uitzonderlijk geval van misbruik' in de zin van art 5 van de Compensatieregeling kan worden aangemerkt (zie hiervoor overweging 3.2), dient de vraag beantwoord te worden of sprake is van substantiële vermogensschade en of het causaal verband tussen het seksueel misbruik en die schade niet aan gerede twijfel onderhevig is. Eerst in dat geval kan -in de zin van artikel 5 lid 5 van de Compensatieregeling- een definitieve indeling in categorie 5 plaatsvinden.

De Compensatiecommissie volgt het standpunt van verzoekster, hetgeen ook bevestigd is door drs. [naam], kinderpsychiater, dat het misbruik van grote invloed is geweest op haar persoonlijk leven en welzijn, en heeft geleid tot eenzaamheid, depressieve periodes en een posttraumatische stressstoornis.

Uit de rapportage van psychiater [naam] valt ook af te leiden dat bij verzoekster sprake is van diverse psychische gevolgen van het seksueel misbruik, zoals gedurende de adolescentie tot ver in haar volwassenheid een identiteitsverwarring met afweermechanismen, zoals verdringing van woede en verdriet. Deze psychische gevolgen zijn in de eerste plaats mede bepalend voor de hoogte van de in het kader van de Compensatieregeling toe te kennen compensatie wegens smartengeld. Daarmee is niet en zeker niet zonder meer gezegd dat deze psychische gevolgen ook en met name in substantiële omvang tot vermogensschade hebben geleid. Op dat punt dient er geen gerede twijfel te bestaan ten aanzien van het causaal verband tussen de gestelde schade en het misbruik.

Waar verzoekster heeft volstaan met het in feite noemen van psychische, op het smartengeld betrekking hebbende factoren en een concrete vermogensschade niet wordt onderbouwd, dient verzoekster alleen voor een bedrag ter zake van smartengeld in aanmerking te komen.

De Compensatiecommissie komt tot dit oordeel nu geen schadeonderbouwing is overgelegd waarin de door verzoekster daadwerkelijk genoten inkomsten worden afgezet tegen de inkomsten die verzoekster meent genoten te kunnen hebben, indien het misbruik niet had plaatsgevonden. Evenmin zijn andere bewijsstukken overgelegd, waaruit voornoemde substantiële schade dan wel het vereiste causaal verband zonder gerede twijfel valt af te leiden. Zoals al eerder is opgemerkt kan uit de psychiatrische rapportage -kort samengevat- wel worden afgeleid dat seksueel misbruik tot psychische problematiek heeft geleid, doch niet zonder meer dat door dat misbruik substantiële vermogensschade is geleden. Voorts is niet

zonder meer aannemelijk dat verzoekster, indien zij wel een universitaire studie culturele antropologie of psychologie had kunnen afronden, meer inkomsten zou hebben genoten dan zij thans heeft genoten. Wat betreft het turbulente en spirituele karakter van het leven dat verzoekster heeft geleid, merkt de Compensatiecommissie op dat niet zonder meer is komen vast te staan dat haar leven in dat opzicht anders zou zijn gelopen indien geen sprake was geweest van het misbruik. Verzoekster geeft immers zelf al aan dat zij ook in haar vroege jeugd vóór het misbruik reeds zeer spiritueel was ingesteld.

Dit heeft zich zo doorgezet in haar verdere leven en met de daar bijbehorende periodes van reizen en introducties in nieuwe stromingen.

Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat indeling in categorie 5 om die reden in het onderhavige geval niet aan de orde kan zijn. Dit betekent dat sprake blijft van een indeling in categorie 3. Gelet op de ernst van het misbruik, de jonge leeftijd van verzoekster en de omstandigheid dat het misbruik gedurende twee of drie jaar regelmatig plaatsvond, in combinatie met het feit dat [naam] eerder strafrechtelijk veroordeeld is wegens ontucht met minderjarige meisjes en verweerder daar wetenschap van had of had moeten (kunnen) hebben, komt de Compensatiecommissie tot het oordeel dat betaling van het hoogste bedrag binnen categorie 3, te weten een bedrag van €20.000,-- geadviseerd dient te worden.

4.5 kosten rechtsbijstand

Mr. Dassen heeft in zijn brief van 29 oktober 2012 zijn eerder aan de Compensatiecommissie overgelegde factuur voor kosten rechtsbijstand ad € 12.588,71 ingetrokken en verklaard de vaststelling van de vergoeding wegens kosten van rechtsbijstand aan de Compensatiecommissie over te laten. Gelet op artikel 22 van de Compensatieregeling komt ter zake van de redelijke kosten van rechtsbijstand in het onderhavige geval voor vergoeding in aanmerking een bedrag van € 1.000,-- inclusief BTW.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat de hoogte van het in eerder genoemde factuur aan verzoekster in rekening gebrachte uurtarief ad € 650,-- exclusief 5% verschotten en 19% B.T.W. haar excessief hoog voorkomt.

4.6 kosten psychiatrische expertise

Wat betreft de kosten voor de psychiatrische expertise van drs. [naam] ter hoogte van € 2.553,98, merkt de Compensatiecommissie op dat, zoals ook reeds vermeld in de brief van de voorzitter van de Compensatiecommissie aan mr. Dassen van 26 november 2012, deze niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen. Kosten voor een expertise komen in beginsel alleen dan voor vergoeding in aanmerking, indien de Compensatiecommissie zelf krachtens artikel 20 van de Compensatieregeling tot een expertise besluit. De Compensatiecommissie ziet in het onderhavige geval echter aanleiding op voornoemd beginsel een uitzondering te maken. Aangezien zij aan dit advies ook de bevindingen van psychiater [naam] ten grondslag heeft gelegd, komt het de Compensatiecommissie in dit geval redelijk voor de kosten niet voor rekening van verzoekster te laten komen.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoekster tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 3 en adviseert verweerder aan verzoekster te betalen een bedrag van € 20.000,-- alsmede aan verzoekster € 2.553,98 wegens kosten van de psychiatrische rapportage en aan de juridisch adviseur van verzoekster ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.000, te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. K.H. F., de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 14/05/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter